

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 179.

Tiende Session.

46de Møde.

Fredagen den 3die Decbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Sage (fortsat): Jeg troer heller ikke, at det ærede Udvalgs Medlemmer med Undtagelse af et enkelt ere saa særdeles begejstrede for dette Forslag; hverken den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) eller den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) synes stærkt stemte derfor, men de mene kun, at det ikke kunde skade; og heller ikke den ærede Ordfører for Udvalget har i stærke Udtryk anbefalet Forslaget. Det er en gammel Kjærlig heds hos den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen), der her kommer igjen; det er Minder fra 1848, der nu i 1858 komme frem paany; men jeg troer ikke, at vi for at frede om en saadan gammel Kjærlighed, bør lade os føre til at forandre vor Valglov, som har viist sig saagodt som i alle Tilfælde, fuldkommen betryggende medens de Mangler, der stundom maatte føles, ligge deri, at Mennesker ere Mennesker og Vælgere ere Vælgere.

J. Andersen: Det er ganske rigtigt, som den ærede sidste Taler udhævede, at der er saamange Forholdsregler, som ere tilstrækkelige; det er ganske vist, at de ere tilstrækkelige, naar de blive fulgte; men vi have seet, hvorledes der fra mange Steder er reist Klage over, at Valglovens Forrifter ikke have været fulgte og overholdte, og netop derfor mener jeg er en Control nødvendig. Jeg finder, at Forholdet

er ganske det samme for Vælgeren som for den, der fører Valglisten, og at der bør sørges for, at der ikke skal kunne reises falske Beskyldninger imod en saadan Mand, som han mulig kan have vanskeligt ved at klare. Jeg for mit Vedkommende, naar jeg sidder ved Valgprotokollen, saae gjerne, at jeg var controlleret, saa at jeg kunde være sikker paa, at der ikke skulde kunne reises usandsfærdige Angreb paa mig, som jeg muligens kunde have pndt ved at frelgjøre mig for, naar jeg ikke havde tilstrækkelige Vidner tilstede.

Tscherning: Jeg har ikke megen Tilbøielighed for Paragraphen, ikke fordi den indeholder Noget, som jeg ikke anseer for rigtigt, men fordi jeg havde meent, at det Rigtige deri laa saa fremtrædende, at det ikke behøvede nu at komme frem i en S i Lovsform. Havde man fra alle Sider her tilfulde anerkjendt det Samme, saa havde Sagen maaskee i dette Øieblik staaet bedre. Jeg kan ikke nægte, at det subsidiaire Forslag, som er stillet her af en æret Rigsdagsmand, syldestgjør enhver Fordring; men jeg kan egentlig heller ikke indsee, at det indeholder Andet end Paragraphen. Jeg seer nemlig ikke, at Paragraphen stger Andet, end at der er en Berettigelse for den Vedkommende til at have et Vidne tilstede ved Protokollen; men naar han ikke anerkjender det for nødvendigt, fordi han kan have 10 Vidner at opstille, vel, saa kommer han heller ikke til det; men, som sagt, jeg skal for mit Vedkommende ikke have Noget imod at stemme for det subsidiaire Forslag. Jeg kan kun ikke indsee, at det i nogen væsentlig Grad stiller sig fra det andet. Jeg vilde ønske, at den ærede Forslagsstiller var her tilstede og kunde tage sin S tilbage for